

בעניין:

נורנסקי בת שבע

התובעת

נגד

בודי-ליין מועדון בריאות וכושר

הנתבעת

מיני-רציו:

* בימ"ש לתביעות קטנות קיבל את תביעת התובעת לתשלום פיצוי כספי, לרבות פיצוי בגין עגמת נפש, בשל ביטול הסכם מנוי להשתמש בחדר כושר המופעל ע"י הנתבעת, מן הטעם שההסכם נוגד את חוק החוזים האחידים ואת חוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח).

* חוזים – ביטול – כדין

* חוזים – ביטול – התנאה על זכות הביטול

* חוזים – כריתת חוזה – השתכללותו

* חוזים – פיצויים – עגמת נפש

תביעה לתשלום פיצוי כספי בשל ביטול הסכם מנוי להשתמש בחדר כושר המופעל ע"י הנתבעת (להלן: ההסכם). התובעת ביקשה לבטל את ההסכם זמן קצר לאחר חתימתו, לאור מצבה הרפואי, ובהתאם להמלצת רופאת המשפחה שלה. הנתבעת סירבה לבטל את ההסכם, בעקרי נוכח ס' 5 להסכם לפיו "המנוי אינו ניתן לביטול ואין החזר כספי על תקופה מנוי שלא נוצלה".

בית המשפט לתביעות קטנות קיבל את התביעה ופסק כי:

בהסכם יש תנאי המונע מהתובעת באופן בלתי סביר להביא את החוזה לקיצו, בניגוד לס' 4(6) לחוק החוזים האחידים. בענייננו ההסכם כלל לא השתכלל, משום שהנתבעת אינה רשאית לקבל את התובעת כמתאמנת קבועה, כל עוד לא המציאה תעודה המאשרת את כשירותה הרפואית להתאמן לפי ס' 4(א) לחוק מכוני כושר (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994. אף אין לומר כי התובעת היא מתאמנת ארעית כקבוע בס' 4(9) לחוק הנ"ל. מתאמן ארעי הוא מתאמן שאינו קשור בהסכם קבוע. לגבי מתאמן ארעי די בהצהרתו בעוד שמתאמן קבוע חייב להמציא אישור רפואי. כ"כ, מסעיפי ההסכם עולה כי הנתבעת ערה, לקביעת המחוקק שתנאי מוקדם לחברות קבועה הוא המצאת אישור רפואי כקבוע בחוק. לפיכך, הנתבעת היתה רשאית לראות את התובעת כמתאמנת ארעית על סמך ההצהרה שחתמה בסוף ההסכם, אך כל עוד לא הומצא אישור רפואי אין לראותה כמתאמנת קבועה. אישור רפואי כאמור לא הומצא והתובעת לא יכולה היתה להמציא אישור כזה לאור קביעת רופאת המשפחה, ומכאן שיש סיכול. לפיכך, יש לקבל את התביעה. בימ"ש אף פסק לתובעת 1,000 ₪ בגין עגמת נפש.

פסק דין

לפניי תביעה לתשלום פיצוי בסך 8,776 ש"ח. עילת התביעה היא ביטול הסכם מנוי להשתמש בחדר כושר המופעל ע"י הנתבעת (להלן: "חדר הכושר").

רקע

1. ביום 13/1/08 רכשה התובעת מהנתבעת מנוי להשתמש בחדר הכושר במשך שנתיים (להלן: "ההסכם").
2. למחרת בתאריך 14/1/08 הגיעה התובעת והחלה להתעמל במכשירים. זמן קצר לאחר חשה בסחרחורת קשה. בשל הסחרחורת ביקשה לבטל את העסקה בו במקום, אך הנתבעת סירבה.
3. ביום 17.1.08 פנתה התובעת לרופאת משפחה, זאת המליצה לה להפסיק את פעילותה במכון הכושר בשל הסחרחורות.
4. התובעת פנתה במכתב לנתבעת וביקשה לבטל את המנוי, אך זאת לא הגיבה, פניות למכתבים גם לא לאלה שנשלחו ע"י עו"ד התובעת ולמועצה הישראלית לצרכנות.
5. ביום 26/2/08 התייחסה הנתבעת למכתבי התובעת. וזאת כאמור במכתבה לא הסכימה לבטל את ההתקשרות והסכימה להעברת מנוי או להקפאתו.
6. עיקרי ההסכם היו:
 - א. התשלום המוסכם היה 199 ש"ח לחודש עבור כל התקופה.
 - ב. "המנוי אינו ניתן לביטול ואין החזר כספי על תקופה מנוי שלא נוצלה" (סעיף 5).
 - ג. "התובעת זכאית להקפיא את המנוי לתקופה של עד חודשיים בשנה ללא תוספת תשלום" (סעיף 9).
 - ד. "אפשרות לתחנת יציאה כעבור שנה בהשלמת מחיר ל- 242 ש"ח לחודש עבור השנה שחלפה" (תנאים מיוחדים שהוספו בכתב יד).

טענות התובעת

7. א. ההסכם סוכל ולכן הנתבעת חייבת להסכים לביטול המנוי ולחזול מלחייבה.
- ב. מדובר בסעיף מקפח בחוזה אחיד.
- ג. הנתבעת לא קיימה את סעיף 4 לחוק [מכוני כושר](#) (רישוי ופיקוח), התשנ"ד-1994 שיש לקבל אישור רפואי בטרם חתימה על המנוי (להלן: "החוק").

ד. בעברה של הנתבעת דפוס התנהגות חוזר ונשנה, למרות שבנסיבות דומות, היא חויבה בדין. לתמיכה בטענה צורף פסק דינה של כב' סגן הנשיא השופטת נילי מיימון [ת"ק 2537/06](#) גיל שמשון נגד הנתבעת ([פורסם בנבו], להלן: "פסה"ד האחר").

תגובת הנתבעת

8. א. התובעת הסכימה לתנאי הקבוע בסעיף 5 להסכם נכתב במפורש שלא ניתן יהיה לקבל החזר כספי.
- ב. אין להאמין לנתבעת אשר במכתבה מיום 15/1/08 נימקה את רצונה להביא את ההסכם לקיצו בנימוקים אחרים שלא נזכרו בכתב התביעה וזאת לאחר קבלת יעוץ משפטי. אחת מטענותיה המקוריות הייתה למשל שאנשים אחרים קיבלו שבוע נסיון חינם והיא לא קיבלה, ולכן חשה שהעסקה לא כדאית מבחינתה וכל רצונה הוא להשתחרר מההסכם שעליו חתמה.
- ג. האישור הרפואי, לא נדרש כיוון שבשלב זה ניתן להסתפק בהצהרת בריאות היות שהתובעת החלה להתאמן באופן ארעי על סמן הצהרתה כפי שמופיע בהסכם. החברות מתחילה רק לאחר שמתקבל אישור רפואי כפי שמקובל במועדונים.

דין

9. אני מקבל ומסכים עם מה שנקבע בפסק הדין האחר אני מאמצו ככתבו וכלשונו ויש לקרואו במקשה אחת עם פסק דין זה ככל שהדבר נוגע לסיכול ההסכם ולהיותו של ההסכם חוזה אחיד.
10. אם לא די בדברים שנאמרו בפסק הדין הנ"ל, אוסיף, שבהסכם יש תנאי המונע מהתובעת באופן בלתי סביר להביא את החוזה לקיצו וזאת בניגוד לסעיף 4(6) [לחוק החוזים האחידים](#) התשמ"ג-1982.
11. אוסיף ואומר שההסכם בענייננו לא השתכלל, זאת משום שהנתבעת אינה רשאית לקבל את התובעת כמתאמנת קבועה כל עוד היא לא המציאה תעודה המאשרת את כשירותה מבחינה רפואית להתאמן ראה סעיף 4(א) לחוק.
12. אני דוחה את הטענה שהתובעת היא מתאמנת ארעית כקבוע בסעיף 4(9) לחוק. מתאמן ארעי הוא מתאמן שאינו קשור בהסכם קבוע. לגבי מתאמן ארעי די בהצהרתו בעוד שמתאמן קבוע חייב להמציא אישור רפואי. אם יש ספק די לקרוא את סעיף 14 להסכם שלא נמחק הקובע "כל חבר מועדון מחוייב לעבור בדיקות רפואיות ולמלא שאלון עפ"י הקריטריונים של המועדון. החבר מתחייב להודיע על כל שינוי החל במצב הבריאות".

מהאמור אנו למדים שהנתבעת ערה לקביעת המחוקק שתנאי מוקדם לחברות קבועה הוא המצאת אישור רפואי כקבוע בחוק.

13. מהמקובץ עולה שהנתבעת הייתה רשאית לראות את התובעת כמתאמנת ארעית על סמך ההצהרה שחתמה בסופו של ההסכם אך כל עוד לא הומצא אישור רפואי אין לראותה כמתאמנת קבועה.

14. אישור רפואי כאמור לא הומצא ואנו שומעים שהתובעת לא יכולה הייתה להמציא אישור כזה לאור קביעת רופאת המשפחה מכאן שיש סיכול.

סיכום

15. לאור האמור, אני מקבל את התביעה וקובע כדלקמן:
- א. אני אוסר על הנתבעת לחייב את כרטיס האשראי של התובעת.
 - ב. על הנתבעת להחזיר לתובעת את כל הסכומים שגבתה מהתובעת בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום ביצוע כל אחד מהתשלומים ועד לתשלום בפועל.
 - ג. תשלום שכ"ט עו"ד 1,300 ש"ח (שלוש קבלות 145 ש"ח 288.75 ש"ח 866.75 ש"ח).
 - ד. אגרת משפט 88 ש"ח ועוד 1000 ש"ח בגין עוגמת נפש. סכומים אלה ישולמו בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.
16. לצדדים הזכות לבקש רשות ערעור מבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום ו' בחשון, תשס"ט (4 בנובמבר 2008) בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתקים לצדדים.

יחזקאל ברקלי 54678313-2119/08

יחזקאל ברקלי, שופט

002119/08תק 330 מ.ב.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה